

ולמיטה, שני בנים שיווצאים מהם. מצד האב ייוציא בן, שהרי אונחו בו כי, ואוחזו באותו נهر. מצד האם ייוצאה בת, שהיא הנער הפחתון, והבן הוה ממש אמר בך וויאם מהם, והיא ר', וזה יירש את האב והאם, ונקשורה בו אמונה חכל, ומפניו נזונית הפתה, מאותה ירצה שהוא יורש.

ולבן ציריך לכתב את השם הקדוש - י' בראשונה, קוץ אחד למעלה, וקוץ אחד באמצע, וקוץ אחד למטה, והרי נתבאר. אחר אחד למטה, והרי נתבאר. בך יה, שאין נגידים זה מזו לעולמים. כמו כן ה, כדי שיפצאו שניהם בשלמות הפל, אב ואמ בן ובת. כמו כן י"ה ר'ה. הרי לך כל שלמות האמונה.

אחר בך מתחפטת האמונה, ויווצאים שני בנים מכלל אחד בדרכיהם. הבן יוציא משניהם, והוא ר' של השם הקדוש. הבה יוצאה מצד האם, והיא ה' אחרונה של השם הקדוש, ואין נשלה מה אלא עם ר', משום שמננו היא נזונית, ולאחר ציריך לכתב ר' ואחר בך ה', כמו זה ה', הרי ר' ואחותה התחפהות שיווצאת מפננו, כמו אותו נهر שיוציא מי, משום שמננו נזונית. ר' הרי בן שיויצא מפננו למיטה.

וחדרים הלו באර אותו אבי, והרי נתבארו. ואני בשמגיע לזכרים הלו, אומר אותו, משום שצואת אבי בך. וכך ציריך אדם להזהר בשם הקדוש, שיקتب את השם הקדוש כמו זה, וזהו ברור. ואם לא, איןנו נקרא שם קדוש, ונקרא פגום. וכי שפוגם את השם הקדוש, טוב לו שלא נברא.

השלישי - יהו"ה שנקרא אלהים, כמו שנאמר, רבמים, ויוציא מפני דין, וזהו אותו נهر

יבן, נפיק בן, דהא אחיד ביה ב', ואחיד בנהר תפהה, והאי בן אתמשך לברט ונספיק מנוייה, (ד' וא"ב) והוא ר', ודא יritis לאבא ולאימא, ואתקשר ביה מהימנותא דכלא. ומנייה אתונת ברפתא, מההוא יריטה לאיה יritis.

ועל דא בעי למכתב שמא קדיישא, י' בקדמיתא, קוץ חד לעילא, וקוץ חד באמצעתה, וקוץ חד לתתא, והא אתרмер. לברט יה, דלא מתפרקן דא מן דא לעלמיין, בגונא דא ה. בגין הדשחחו טרווייה בשלימו דכלא, אב ואמ בן ובת. בגונא דא י"ה (ס"א ר'ה). הרי לך כל שלימי דמהימנותא. לברט אתפשט מהימנותא, ונפקין תרין בגין מפללא חד, בארכיה. בן נפיק מטרוייה, והוא ר' דשם קדיישא. בת נפקת מטטרא לאימה, והיא ה' בתראה דשם קדיישא. ולא אשטלימת אלא עם ר', בגין דמייה אתונת, ועל דא בעי למכתב ר', ולברט ה', בגונא דא ה, הרי ר' ובהיה אתפשטוטא דנפיק מניה, בגונא דהוּא נברט דנפיק מניה, בגין דמנייה אתונת. ר' הרי בן דנפיק מניה למתפא.

זהא מלין אלין אוקים לון אבא, והא אתטמר. ואני כד מטינא למליין אלין, אימא לון, בגין דפקיונא דאבא ה'ci. והבי בעי בר נש לאזדהרא בשמא קדיישא, דיכתוב שמא קדיישא בגונא דא, ודא איהו בדקא חי. ואי לאו, לא אקרי שמא קדיישא ואקרי פגיים. ומאן דפיגים שמא קדיישא, טב ליה דלא אתפרי.

תלייהה, יהו"ה דאקרי אלהים כמה דאתרмер,